

[संवत् २०५२ सालको पुरस्कार 'जगदम्बा-श्री' श्री हरिप्रसाद 'गोर्खा' राईलाई र सोही सालको 'मदन पुरस्कार' 'योजनगन्धा' भन्ने ग्रन्थको लागि त्यसका रचयिता श्री विनोदप्रसाद धिताललाई समर्पण गर्न संवत् २०५३ साल कार्तिक २ गते रोज ६ का दिन आयोजित समारोहमा गुठीका अध्यक्षले गर्नुभएको स्वागत-भाषण । यो भाषण 'नेपाली' त्रैमासिक अङ्क १४८ बाट उद्धृत गरिएको हो ।]

ॐ असतोमा सद्गमयः तमसोमा ज्योतिर्गमयः
मृत्योर्मा अमृतं गमयः ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः

पूर्व नेपालको पहाडका सोझा-साझा गाउँलले माया गरी जसलाई मदन राजा जगधम्भे रानी भनेर बोलाउँछन्, तिनै स्वर्गीय लेफिटेनेन्ट जनरल मदनशमशेर ज.ब.रा. तथा रानी जगदम्बा कुमारीदेवीको अमर-आत्मालाई यस समारोहस्थलमा आह्वान गर्दछु । किनभने आजको यस समारोहका कारकतत्त्व ती दुई विभूतिहरू हुन् ।

श्रद्धेय उपकुलपतिज्यू तथा बन्धुगण,

बालकृष्ण समले 'मुटुको व्यथा' को पहिलो संस्करणमा आफूलाई "छोडे गधे पच्चीस वर्षले" भन्नुभएको थियो । अनि तेह्र वर्षपछि त्यसैको दोस्रो संस्करणमा फेरि 'लाग्यो चालीसे यो कपालमा' भनेर आफू चालीस वर्ष पुगेको सङ्केत गर्नुभएथ्यो । आज मैले पनि गुठीका लागि त्यसै भन्नुपरेको छ । अहिले मैले समज्युलाई सम्झनुपर्ने कारणचाहिँ त्यो एउटा वाक्य मात्र होइन । मुटुको व्यथामा सूत्रधारले बोलेको एक चरण श्लोक नै यहाँ उद्धरण गर्दछु ।

".....छोयो चालीसेले कपालमा
यसको मूर्खता उस्तै छ जस्तो पहिले थियो"

चालीस वर्ष पुगिसकेर पनि हाम्रो पनि 'मूर्खता' उस्तै छ जस्तो २०१२ सालमा हामी जन्मँदा थियो । यसको व्याख्या नगर्दौं । बुद्धिमानलाई इसारा नै काफी हुन्छ ।

त्यसवाहेक स्वागत-भाषण गर्न उभिएको व्यक्तिले आफ्नै पनि अतिनिन्दा वा अतिप्रशंसा गर्नुहुँदैन भन्छन् ।

सधैं दोहोर्‍याउने थेंगो जस्तो पुरस्कार समारोहका अवसरमा जैले पनि म एउटै कुरा भनिरहन्छु । पुनरावृत्ति दोष क्षमा पाऊँ । हाम्रो यो सानो ठाउँमा, सूक्ष्म समारोहमा हामी धेरै जनालाई आमन्त्रित गर्न सक्तौं । त्यसैले तपाईंहरू जो यहाँ उपस्थित हुनुहुन्छ तपाईंहरूलाई हामी नेपाली कवि, लेखक साहित्यकारहरूको प्रतीकका रूपमा, प्रतिनिधिका रूपमा लिन्छौं र श्रद्धासाथ स्वागत गर्दछौं ।

आजका हाम्रा दुई विशिष्ट अभ्यागतहरू, जसलाई हामीहरू गुठीमा स्नेहले 'ब्यौला' भन्ने गर्छौं, उहाँहरूलाई म विशेष न्यानो स्वागत निवेदन गर्दछु । सात डाँडापारिबाट, भारतवर्षको पनि पूर्वी छोरबाट आइपुग्नुभएका, सहस्र चन्द्रमा देखिसकेका, वयोवृद्ध र ज्ञानवृद्ध 'ब्यौला' हरिप्रसाद 'गोर्खा' राईज्यू आज यहाँ सबैका आकर्षणको केन्द्र बन्नुभएको छ भने भने हाम्रा उत्तिकै प्रतिभाशाली अर्का 'ब्यौला' विनोदप्रसाद धितालज्यूले अन्यथा मान्नुहुनेछैन भन्ने विश्वास गर्दछु । म तपाईंहरू दुवै जनालाई विनम्र अभिवादन गर्दै स्वागत गर्दछु ।

'अतिथिदेवो भव' को परम्परा मानी अतिथिहरूलाई खाली हात नफर्काउन यसपटक पनि पुस्तक उपहार गर्न भनी जगदम्बा प्रकाशनले हामीलाई सघाएको छ । त्यो उपहार भनेको सन्जोगले मैले नै लेखेका दुई पुस्तक परे । एउटा "कागतीको सीरप" दोस्रो संस्करण र अर्को "चार कन्था" । सो उपहार तपाईंहरू जाने बेलामा लिइदिएर जगदम्बा प्रकाशनलाई कृतार्थ गरिदिनुहोला भन्ने अनुरोध गर्दछु ।

स्वागत-भाषण लामो गर्न हुँदैन भन्ने अती मानेर म एकपटक फेरि 'स्वागतम्' मात्र भनेर धामिन्छु । धन्यवाद !